

colore fulgentem, dorsum, et latera tribus veluti carinis distincta ostendere. Scaliger quoque tria Sturionum genera, in Occa Sarmatiae fluvio tradi scribit, et pretiosissimum illum, qui Bialarybitza vocatur, ponit: sed Herbersteinus Bialarybitzam a Sturionibus distinguit. *Locum* si attendas. In Ponto, et circa Maeotidem paludem frequentissimus est, inde ova in molem coacta, salita, et cadis conclusa, per Turciam et Italiam distrahuntur. Tyrreno et Adriatico mari si Bellonio fides, raro visitur.

Major tamen in fluminibus, quae nonnisi quinque aut sex dierum itinere subintrat, quam Oceano, Tyberim si excipias, in quo parvi capiuntur. In Albi (hunc circa Pentecosten gregatim, auctore Kentmanno ingrediuntur) capti, ducuntas interdum libras, singulas sedecim unciarum, appendunt. Captus tempore Johannis Friderici Electoris sexaginta supra ducentas librarum pondere, quem totidem florenis Princeps redemit. In Ligeri quoque et Rheno delicatior. In Tanai, Danubio, Rheno, Tibisco, Vistula, Garumna frequenter capitur. *Cibus* Sturioni non pisces et conchylii, edentulus enim, sed sordes et mucus, quidam sed perperam aëris tranquillitatem ei ad cibum sufficere crediderunt.

Dum escam quaerit, suis more terram sub aquis fodere Isidorus prodidit. Cum branchiis omnino latis careat, naribus refrigeratur, et si quam hauriendo recipit aquam, eandem prono ore statim regerit. De ejusdem *Robore*, ex relatione Kentmanni ita Gesnerus. Sturio in aqua validissimus piscis est: et in terra quoque cum ventri innititur. Cauda

concussa hominem utcunque robustum prosternit, ubicunque contigerit, perticas etiam magnas et ligna per medium frangit. In terram extractus, lapides aliquando tanta vi cauda ferit, ut ignis exiliat, attritu nimirum ossiculorum, quibus toto corpore mucronatus horret. Quamobrem caute tractandus est a piscatoribus, ne vel crura eis confringat, vel retia disrumpat. Peritiores in aqua captum reti ad ripam impellunt, ita ut rete, non adversum, sed ad latus ei sit: secus enim rete vel sextuplex laniaret. Cum ripam attingere, caput ejus omni contentione in altum levat, et piscem totum in latus declinant: sic enim robore suo nocere non potest. Videtur cum Salmone amicitiam colere. Ducem enim istorum piscatores vocant. Zigam e mari pulsam, per flumina persequitur, sed frustra. Agilis enim hic et velox praevenit. Tanti olim in *cibis* apud Romanos, Trajani tempore, † si † *Macrob.* excipias, aestimii, ut cum tibiis, * et *Salmon.* coronis in coenis circumferretur, et * *Arche-* Gallonii mensa, teste Horatio, eo famosa fuerit. Mares tamen foeminis praestant, hae ovis plenae probantur. Poggius, Doctoris Poggii filius, caput commendavit. *Caro* duriuscula est, praepinguis, viscosa, et aegre concoquitur. *Hepar* adeo dulce, prodente Alberto, ut nauseam nisi felle tingatur, pariat. Graeci sale inveteratos tribus nominibus insigniunt. *Rachis* ipsis dorsi portio pleura, costae et latera; *hypocelium* alvus cum pube. Caviario, quod ex ovis paratur. Graeci et Turcae vescuntur. Iulio II. Pontifici mirifice idem placuit. Paratur et ex Cyprinorum ovis in Iudaeorum gratiam. *De usu in Medicina* nil occurrit. Quae enim de Siluro Plinius, huic vix competunt.

CAPVT VIII.

De Galeo Rhodio.

De Galeo Rhodio ita scribit *Aldrovandus*: Rondeletius hunc piscem, cujus modo icon exprimitur, Galeum Rhodium esse eruditissime ostendit, propter maximam ni-

mirum cum Acipensere sive Sturione similitudinem, non solum quoad corporis speciem et partes, verum etiam quoad gustum, et saporem, dempta, inquit, unica differ-

P

rentia,